

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mráky v právní věci žalobkyně: **CZ IZOLACE s. r. o.**, Blanická 834/140, Ostrava, zastoupené advokátem Mgr. Petrem Psotkou, Macharova 302/13, Ostrava, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, Sokolovská 210, Praha 9, proti rozhodnutí předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 16. 9. 2020, čj. ČTÚ-35 390/2019-603, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2021, čj. 5 A 129/2020-15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (nyní vystupuje jako *stěžovatelka*) nesouhlasila s vyřízením reklamace u společnosti O2 Czech Republic. Nepodařilo se jí totiž zpochybnit vyúčtování ceny za telefonní služby navazující na výpovědi smluv ke dvěma telefonním číslům; krom toho se domáhala náhrady škody za neoprávněně nastavenou výpovědní lhůtu. Ta jí znemožnila využívat službu, kterou si v mezidobě dohodla u jiného poskytovatele, společnost O2 ji včas nevyrozuměla o vyřízení reklamace a včas nepřivedla její čísla k jinému poskytovateli. Stěžovatelka se proti tomu bránila námitkou uplatněnou u žalovaného úřadu (podle § 129 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích). Úřad její námitce nevyhověl, stěžovatelka neuspěla ani s rozkladem u předsedkyně rady úřadu.

[2] Stěžovatelka se proto domáhala přezkumu rozhodnutí o rozkladu u Městského soudu v Praze. Městský soud její žalobu odmítl s odůvodněním, že spor ze smlouvy o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací týkající se úhrady poskytnutých služeb má soukromoprávní povahu a správní soudy nejsou příslušné o něm rozhodovat.

[3] Stěžovatelka podala proti usnesení městského soudu kasační stížnost. V ní vysvětluje, že podstata jejích výhrad vůči poskytovateli elektronických služeb tkví především ve vadné dodávce služeb a v nedoručeném vyrozumění o vyřízení reklamace,

nikoli ve vyúčtování ceny za telefonní služby, jak uvádí městský soud. Vadné vyúčtování drobných částek je vedlejší. Stěžovatelka zdůrazňuje, že při dodávce telekomunikační služby není postavení poskytovatele a odběratele rovné. Je veřejným subjektivním právem odběratele služby, aby mu byla poskytována řádná služba (včetně zákonného přenášení telefonního čísel a kvality přenosového kódu). Poskytovatel služby elektronických komunikací má veřejnoprávní povinnost vyřídit reklamaci.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] NSS v této věci řeší jen to, zda městský soud správně odmítl žalobu jako nepřipustnou, neboť se jí stěžovatelka domáhala přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v soukromoprávní věci.

[6] NSS se obdobnou situací ve věci totožných účastníků již opakovaně zabýval (rozsudky ze dne 24. 7. 2013, čj. 6 As 21/2013-33; ze dne 4. 11. 2015, čj. 2 As 162/2015-31; či ze dne 25. 8. 2016, čj. 9 As 221/2015-26). Závěry v těchto rozsudcích platí i pro nynější věc a soud na ně stěžovatelku v podrobnostech odkazuje.

[7] Stručně soud shrnuje, že stěžovatelka napadá rozhodnutí žalovaného vydané podle § 129 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích o stěžovatelčiných námitkách proti vyřízení reklamace podle § 67 odst. 7 tohoto zákona (ten zní: „*Účastník, popřípadě uživatel, má právo uplatnit reklamaci na vyúčtování ceny nebo na poskytovanou veřejně dostupnou službu elektronických komunikací.*“). Soud již opakovaně uvedl, že rozhodování o námitkách proti vyřízení reklamace vyúčtování ceny za telekomunikační telefonní služby je rozhodováním orgánu veřejné správy o právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů (rozsudek 9 As 221/2015, bod 15 a zde citovaná judikatura).

[8] Předmětem tohoto řízení je spor mezi stěžovatelkou a společností O2 Czech Republic vyplývající ze smlouvy mezi těmito dvěma účastnicemi, na niž obě dobrovolně přistoupily. Konkrétně jde o výši ceny za sjednané služby, jejich rozsah a okolnosti výpovědi smlouvy. Tento vztah má soukromoprávní povahu a není založen na vztahu nadřízenosti a podřízenosti. Nic na tom nemění ani stěžovatelčin postoj, že výše vyúčtované částky je pro ni vedlejší, ale vadí jí spíše to, že měla v důsledku postupu poskytovatelky po nějakou dobu zablokovanou dostupnost služeb elektronické komunikace.

[9] Městský soud správně odmítl stěžovatelčinu žalobu, protože mu nepřislušelo ji věcně projednat.

[10] Stěžovatelka se svými námitkami neuspěla, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému úřadu žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. prosince 2022

pokračování

Zdeněk Kühn
předseda senátu